

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1 ויקחו וישלכו אתו
הבירה ותמור רק אין בו
מים: בראשית לו כד
2 ואיש איש ממנו ישראל
ומן הנר הגר כתובם אשר
ימוד ציד חיה או עוף אשר
יאכל ולשוק את דמו והקדש
בעפר: ויקרא ה יג

הגהות הב"ח

(ב) הוסיף ד"ה אסור וכו' ולא
איתמר בנפסק שביעי ושמיני
אלא וכו' של ז' ודח' ראע"ג
דבין השתשות של ח' וכו' נמי
אסור:

גליון הש"ס

גמרא אמר אביי בל מילי
דשרי. עין לקמן דף מז פ"א
תוספות ד"ה דנפסא
ונפירובין דף נג ע"ב
תוספות ד"ה לא תימא:

הגדות הגר"א

:ת"ח (לע ע"פ) [N]

מוסף רש"י

[illegible]

במה מדליקין פרק שני שבת

אמה וליכא פרסומי ניסא:
 (ז) ומסכת סוכה (ז) דפסילי:
 הסמוך לפתח שאם ירחיקנו
 שם: מימין. כניסתו לביתו

נר^א של חנוכה שהני
פסולה כסוכה וכמב
דרש רב נתן בר מניו
מאי דכתיב 'והבור
שנא' ובור רק איני
מה ת"ל אין בו מים
ועקרים יש בו: אמר
להניחה כמפה הסמו
ליה כל אחא בריה
לשמואל מדפתי אכ
במשמאל כדי שתהא
מימין: אמר רב יהודה

"אסור להרצות מעו
 אמריה קמיה דשמ
 קדושה יש בה מתקן
 קדושה יש בו "דנתי
 ששפך יכסה שלא
 מצות בזווית עליו ה"נ
 עליו: בעו מיניה מרב
 להסתפק מנני סוכה
 אמרו אסור להרצות
 אמר רב יוסף "מריר
 בדלא תניא סוכה ה
 "דנתי "סככה כהלל
 ובסדינן המצויירין ותי
 שקדים ורמונים ופרכי
 שבלים ינות (של)
 להסתפק מהן עד מוצאי
 חג ואם התנה עלהן
 אמר רב יוסף "אבותה
 רב אמר אין מדליקין
 "מדליקין רב אמר אי

בגד לבגד רב אמר א
רבי שמעון בגדיה ^אא
גיד בשמואל מרליקן
ה ^ארדניא רבי שמעון
לעשות חרץ יתיב ה
מעמא דרב משום ביזו
דקא מכחיש מצוה מא
ר משום ביזוי מצוה
לשרגא נמי אסור מתי

ה' סוכה והמקדש דפריך צבילי
 חמורא איז צודל מהם כל צהלה
 ויהי הכשר חילול קדושה ע
 ופריך למימרא דמהני צה
 ר'ו לא צבי לשניי הכל פה
 צהוהו דכולהו עזי סוכה
 לפינן דשאני סוכה בדמחזק
 מן מתירין מבגד צבד. לא
 עולה צבכא מצינא צסוק מר
 הוא אפי' מתירין כיון שעשו
 אפי' דלכ"ע אין מן
 צב חובא אין מתירין:
 וצב חובא אין מתירין:

כב.

וְאִמָּה פְסוּלָה כְּסוּכָה וּבְטָבוֹי. וְחָ"מ
וְגַבִּי מִבְּנֵי דְלֹאמֶר הֵתֵם מִבְּנֵי דְרַבְנָן
עַל פְּסוּלָה מִשּׁוּם דְּבָעֵי לְמִימַר כְּסוּכָה
לְרֹאשׁ לְהֹאדָרִיךְ יִכְנֶה וְיִמְעַטְנָה וְיִחְזוֹר

וילדלק'ן דלעמעט ווהיטעס כמו שיהי' וולקט' אן אפשר דרמונט (קמט:)
אסור - חשבתקס מוהן ער מוצא?
ו"ה הארוין, וואס דער
ב"יט הארוון טפי מוסקס
מערש דפוק לולד וערש (טוסה מו:)
משוס יטובי דפוק שניש סקס
שמיני יטובי יטבין ואי מהרמי סקס
סקטורע בין השמשות אכל ליה הס'
והאילא וזיתקאי בין השמשות יחזקאי
כזילע וימא סקס ח' וטי' וכל
אינו יטול דפוק ח' וז' וזל
והאסר דפוק שמיני (א) אלף משוס
דזיתקאי בין השמשות (ב) ואפ' שוס
דבין השמשות של ח' וניי חסור משוס

שבוטו ספק יום הואיל ולא אסור אלא
משום שספק יום וספק לילה לא אימא
בין כולי יומא מידי דהוה אביה
שנולדה בזה דמוחלת בזה אע"פ דבין
השמשות אסור משום ספק יום וספק
לילה: **סוכה הניא** משמע
דטעמא דגויי סוכה משום דחיי מלא
וקשה לרי"ז צפרק כיה (ולקמן דף מה.
שם) משמע דטעמא משום מינו
דאימא לנאותה ותיקן דלחיי
דמלכותיה ודמשום דאימא לנאותה
דהוה אסרינן בחיול של מועד דלא שייך
בשבת (בנפל) בשבת ובי"ט
ומשום דחיי מלאה הוה אסרינן
אלהו היכא דנפלו אבל השתא דאסרינן
דאימא לנאותה ודחיי מלאה אסרינן אפילו
נפלו ואפי' בחיול בחי"מ ואוקמה לרי"ז כיון

"דגווי סוכה אסורין משום בריז א"כ
 ממאי פריך דבילה ב' המביא (דף ל'
 108) מניי סוכה אע"י סוכה דקאמר
 וסוכת התג לא מהני צה תנאה והמני'
 פלכא דהכלתה כו' ומאי קושא
 לעילא ע"י סוכה לא מהני ביה גמלא
 דמקרא נפקא דדריש התם מניין
 לעילי סוכה שאסורין כל צבעה מ"ל חג
 ההסוכות ז' ימים וגו' ודרש גמורה
 כדמוכח פ"ק דסוכה (דף ט. ע. א.)
 ודרש פלי מיהא פ"ק סוכה יטנה
 וכו' מכשירין דהוא מיבעי ליה לע"י
 סוכה שאסורין כל צבעה אבל נוי
 סוכה ללא אפריי אלא משום בריז
 סוכה בזה תנאה עוד בפרק בריה
 דף מה. משמע דהדין אידעי
 סוכה לא אסור אלא משום דלימקאזא

בניו או משום האיל והקפה למאנו
לא ידע עש חילוק בין יותר מדי
ועד וכן על עש היתרין על העקר
ונעלה ולא מהני מנחה והא דקאמר
והיה דעלמא ובהר הכי פריך וסובת
הכל לפי מנא משמע בכל הקובה:
מציא בביאי (דף ג:) וסא אומר ר"י
ובנינו סובת ובהרבלתא מנחה לאור ג
ורא לא אפילו סובת גברא הוא נמי
סובת הדר היא ושמואל אמר מתירין
עשנא שמא לא היה בדעמו ליתא בבית
עמא מה שנהגו להטיר ליהם מעטות
דפי' (דמכות (ד' ו) ע"ס בתורה:

וְכִי

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

לעזי רש"י

וּבְרִי"ץ, כּדִים מְקוּשָׁטִים
עֲבָדוֹת צְבֻנוּת.

חום' ישנים

(א) אי נמי טעמא דהוקא
מלתא נ"מ דאקרי רפי'
י"ט באחרון משום דאקרי
ה"ט דלעממא דקרי ליכא
ו"י בכל אחד אקרי למלתא
משום כריז מלוא:

כר' חלל בחדר

הבשר סוכה ומיהו נראה
ואל תטרוף לשנויי בלומר איני
יודע דתנאי אחר לא מהני
היה משום כחוד תנאי אבל
ששהוא אומר איני יודע לא
יול עלייהו קדושה כלל וליכא
כחוד:

יב"ע חנא

אסיקנא גר חנוכה למעלה
ועשרים אמה פסולה כמבוי
בסוכה, ומצוה להניחה
ובתוך בתוך י' טפחים,
טפח הסמוך לפתח בצד
ממאל, כדי שתהא מזוהה

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones